

κειν καὶ ὑποτάσσεσθαι τῷ ἡγεμονεύοντι βασιλεῖ κατὰ πάσας τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καὶ κρίσεις, ὥστε ἓνα εἶναι τὸν κύριον καὶ ἡγεμόνα, ἢ οὐ ;

γ'— Εἰ ἐστὶ δίκαιον, ὥσπερ ἐπ'ἀνάγκης τὸν πατριάρχην διδόναι πίστιν πρὸς βασιλέα ἐγγράφως, οὕτω καὶ ζητεῖν παρ' αὐτοῦ ἐγγράφον ;

δ'— Εἰ δύναται ἐν ἐπαρχίᾳ τινὶ εὐρισκόμενός τις, αἰτεῖν παρὰ βασιλέως ἐξουσιάζειν ἐν ἐκείνῃ ;

ε'— Εἰ τὸ παρὰ βασιλέως διαταχθὲν νόμος ἐστί, καὶ ἔχει τὸ κῦρος ;

ιγ'— Εἰ ἐπίσκοπος ἢ πατριάρχης ἀκινδύνως γίνεται φροντιστὴς δημοσίων ὁφφικίων, ἐπὶ τῷ διοικεῖν πράγματα πολιτικά ;

κε'— Εἰ τυπτήσῃ τις δοῦλον ἐπισκόπου ἢ μητροπολίτου, ἢ ὕβρις ἄρα πρὸς τὸν δεσπότην ἀναφέρεται, καὶ εἰ δύναται μόνος κρίνειν τὴν ὕβριν καὶ μὴ τὸ πολιτικὸν κριτήριον ;

153

1663. Διάταξις πΚ Διονυσίου Γ', περὶ τετάρτου γάμου χήρας, τοῦ α' γάμου μὴ συνυπολογιζομένου, τελεσθέντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνηβότητος αὐτῆς,
ἐν 70, Α' σ. 55–56.

154

1665. Διαθήκη «μηνὸς μαγίου τὴν ὕστερην», συνταχθεῖσα «εἰς τὸ κάστρον τῆς Ἀξίας», δηλ. τὴν Νάξον, ἐνώπιον νοταρίου καὶ μαρτύρων, ἀνέκδοτος,
ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 30–31.

«... ὅλα της τὰ παιδιά (ξέχως ἀπὸ τὴν κυρίαν Μπενετίνα τὴν θυγατέρα της) τὰ ἔχει πουργοταμένα καὶ ξεμοιρασμένα καὶ ἀπὸ χρόνους... πανδρεμένα... καὶ ἔχοντας ὅλα της τὰ ἄνωθεν προκοταμένα παιδιά τέλεια ἀποπληρωμένα εἰς ὅλα ὅπου τοὺς ἤταξεν, εὐρίσκεται αὐτὴ ἐξουσιάστρα καὶ οἰκοκερὰ εἰς ὅλα της τὰ ἐπίλοιπα ὑπάρχοντα, στάμπιλε καὶ μόμπιλε... διὰ τοῦτο θέλει καὶ ἀφήνει διὰ μέρος προύκας, κληρονομίας καὶ πᾶσα ἄλλης νόμιμης ζητήσεως πρὸς τὴν ἄνωθεν... θυγατέρα της τὰ κάτωθεν γεγραμμένα... Θέλει ἀκόμα καὶ γροικᾷ ἢ αὐτὴ... τεστατόρισσα, ὅτι τὰ σπήτια τὰ λεγόμενα... νά 'ναι τοῦ ἐγγόνου της τοῦ δὸν Φ... ἀγκαλὰ σταῖς ὁκτὼ τοῦ ἀπερασμένου μαρτίου νὰ φαίνεσθαι πῶς ἔκαμεν πούλησιν ἢ ἰδία... πρὸς τὴν νύμφην της... θέλει μὲ ὅλον ἐτοῦτο, ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὰ αὐτὰ σπήτια νὰ μὴν ἐπουλήθησαν καθὼς εἶναι ἢ τάξις, νὰ ἡμπορῇ... ὁ ἐγγονος καὶ κληρονόμος της, νὰ βάλῃ νὰ τ' ἀποκόψουν καὶ νὰ γυρέψῃ τὴν σωστὴν τιμὴν... τῶν αὐτῶν σπητιῶν... καὶ ἀνίσως καὶ δὲν ἤθελεν στέργεται ἢ... Ζαμπίτα νὰ τὰ πληρώσῃ στὴν ἀποκοπὴν των, νὰ ἡμπορῇ ὁ ἴδιος... νὰ δόνη τὰ ἄνωθεν ρεάλια 255 καὶ νὰ εἶναι τὰ σπήτια δικά του καὶ τῆς ἐξουσίας του, νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται...».

155

1665. Πώλησις σκλάβου τούρκου, ἐκ Θεσσαλονίκης, ὑπὸ Ἕλληνας πρὸς Ἕλληνα, ἐν Μυκόνῳ,
ἐν 296, σ. 293–294. (Τίμημα γρόσια 60. Διὰ νοταριακῆς πράξεως).

